

כל נדריו ואסריו ושבעתיו וחרמיו וקנמיו וקעסו וכנוניו דנדונא
ודאשחבענא ודאחרומא ודאסרנא על נפשתיא מיום פורים זה עד יום
פורים הבא עלינו לשובה כלהון אחרטנא בהון כלהון יהון שרון
שביקין שביתיק בשלון ומשליך לא שירון תא קמין נדנא לא
נדריו ואסרנא לא אסרי ושבעתנא לא שבעות :

ונסלה לכל עדה בני ישראל ולגר הגר בחוגם כי לכל העם בשגרה:
סלה נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:
ו"אמר ה' סלחתי כדבריה :

יעלה תחונתו מערב	ובא שעתו מבקר	וראה רעוננו	עד ערב :
יעלה קולנו מערב	ויבא צדקתנו מבקר	וראה פרונונו	עד ערב :
יעלה עונינו מערב	ויבא סליחתנו מבקר	וראה נאקתנו	עד ערב :
יעלה מניסנו מערב	ויבא למטנו מבקר	וראה כפוננו	עד ערב :
יעלה זכרוננו מערב	ויבא שהרנו מבקר	וראה זכוננו	עד ערב :
יעלה דכוננו מערב	ויבא ויעדנו מבקר	וראה תורתנו	עד ערב :
יעלה דכוננו מערב	ויבא גילינו מבקר	וראה בקשתנו	עד ערב :
יעלה אנהמנו מערב	ויבא חלקנו מבקר	וראה אילנו	עד ערב :

אמנם כן יצר סוכן פנו כך להצדק רב עדק וטנוו סלחתי
ועול מרגל וגם בעל ספרו דור שאג בקול יתן קול דברו סלחתי
הם קטור רמח סגור מקומו שיה חילוי למשען לו למטן נואמו סלחתי
זכות אורח נח יפרח לשושנה חטא העבד וקול הגבר ממעונה סלחתי
שוב וסוף נחל וסלה אשמים יה הקשב וגם רשב ממרומים סלחתי
כאב החבוש וכפול חבוש עוני לך תהלה אמור מלה למעני סלחתי
מחה פשט וגם רשע בני ברית נהוג חסדך כן הודך לשארה סלחתי
סכה רחשי גם חשיו חרפה עון נשוא למענה פעה והפצה סלחתי
פנה לפלפון מקום עון להשים צלח הסור וגם הבשר לך תוסס סלחתי
קול שמע ודאה למע עני ריב ריב שעה נבי והשיבני סלחתי
שמך מהר כעב נהר פנאמר המחה פשע לעם נושע והאמר סלחתי :

ל מלך זשיב על כנה רחמים מחנהג בחסרות מוחל עונה עמו מעבור
ראשון ראשון מרבה מילה להשאם וסליחה ליושעים פעה עדקה עם כל
בשר ורוח לא כרטהם תגמוז ל הורית לנו למר שלש עשרה זכור
לנו היום בדיח שלש עשרה כמו שהודעת לעניו מקדח כמו שכחוב
וירד ה' בענין רחיצ עמו עם ויקרא בשם ה' ויעברו על פניו
ויקרא ה' ה' ירחים ומתן ארך אפים ורב חסד ואמת : כוצר חסד
לא לחים נושא עון ופשע ודארה נקמה וסלחה לעונו ולחטאנו ולחטנו
סלח לנו כי חטאנו מחל זני מלכנו כי פשענו כי אמה ה' טוב וסלה ורב חסד לנו קראת

אלהינו ואלה אבותינו שלח לנו מחל לנו ספר לנו כי
 אנו עמך ואתה אלהינו : אנו בך ואתה אנו :
 אנו עבדך ואתה אדוני : אנו צאק ואתה רשע :
 אנו כדמך ואתה שמתו : אנו נחלםך ואתה חלקנו :
 אנו קדשך ואתה מושיענו : אנו מעלתך ואתה ישרי :
 אנו סגלך ואתה אלהינו : אנו עמך ואתה מלכו :
 אנו רעיתך ואתה דורנו : אנו מאמירה ואתה מאמירי :
 אנו עז פנים ואתה רחום וחנון : אנו קש' עורף ואתה ארך אפים :
 אנו מלא עין ואתה מל' רחמים : אנו רמיו הצל עיני ואתה הוא ושנתך לא

יחמו

אנו תבא לפניך חכמינו ואל התעלם מהחכמים. שאין אנו עזי פנים
 וקשה עורף. לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנו
 ולא חטאנו. אבל ינחם חטאנו :

אנו מנו בגדנו גלנו דברנו דפי. הערנו והרשענו דנו חמסנו ופלטנו שקר.
 יענו רע. כזבנו לפני מרדנו נאענו סרנו עונו פשענו צרנו קשינו עורף.
 רשענו שחטנו מעבנו הקיטו העתפנו :
 סרנו ממשפחה וממשפחה הטובים ולא ענה לנו. ואתה צדיק על
 כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

שחוקך

בכזב לנוא עליהם באימה יערינו :
 אשר אומץ תהלתך. באלי שחק בבקר ונהג בגדודי ענה. בדממה דקה
 וקדשתך בניהם :
 ורצית שבח. מהמי ברגש ועורלי שם. זעקי חנה חוכי חניה והיא כבודך :
 א"א ח' בטפסר טוהר בידון ידון. בכרובי כבוד. בלגזי
 לב. וקדשתך בניהם :
 וד' ט' מפעושי מים. ושני טובה. טבעי רוח. עגמי נפש. והיא כבודך
 בפליאי עמוה בעבאוח עורף. בקדושי קום כרכ
 רבותים. וקדשתך בניהם :
 משוקך ולחמה שופכי ש"ה. חובעי סלחה. תאבי כפרה והיא נב
 כבודך

שפט כל הארץ ואתה במשכנו יעמיד. נא חיים וחסד. על עם עני חצמיה
 את חבלת השחר. במקום עלה פעמיה. עלה הבקר אשר לעלת התמיד :
 לובש צדקה מפטה. לה לבדה התחזק ואם אין בנו מעשים זכרה ישני
 חברון. והם יעלו לאכרן לפני ה' תמיד. עלה הבקר אשר לעלא התמיד :
 ממה כלפי חסד להמות אשר לתורה. עמך לחסד השם. תחליני עלי ויהי
 כחוב היו חיים והיה על משחו חמיד. עלה הבקר אשר לעלת התמיד :
 היטיבה ברצונך. את ציף עיר קדושי. ותמה יד ושם. בביהק למקשיעי
 עריכת נר לבך ישי. להעלות נר תמיד. עלה הבקר אשר לעלת התמיד :

פ"ה ר"ב י"ג

ושנים בהם הוציא תולה שהם גדולי ישראל רבי ישמעאל כהן גדול
 ורבי שמעון בן גמליאל נשיא ישראל
 אי הלשון המפורסם להורות אמר שפר בעונות איה צינה לוחכת את העפר
 ולא עכב דבר זה לעשותו וכשהגליה למקום הפליג צרה בקול מר לחצר נשאלתו
 לתרו ונהו אשית הדומים גזרה היא מלפני קבורה משעשעי דת יומים
 וסמיתק של צמר שנה על לבו לערב עצמו ולשמשלוקו מיל נשודך וספר תורה נמו
 נהפך לאכל כל טעמות על תרומה רבי אלעזר בן שמעון
 כי אם נפשות ההמות אמר שפר כמו רבי ישבב הספר
 חי זעקי קשוב וקרב בעור יום הבא כי היתה הלפיתו להרוג עשרה צדיקים
 עם רבי יהודה בן בבא
 זכותם זכור וזכות שלשה הקדומים אל מלך שישוב על כסא רחמים
 לנילה :

פסח לנו שפר בעת נטילת שער כי פנה יום
 היום יפנה השמש יבא וימנה ונבואה שפריה
 אנה אל נא ענה נא סלח נא בחול נא
 המל נא רחם נא כפר נא בבוש חטא ופון
 סלח נא לעון העם הזה הגדול חסדה וכו' נשאה עם הזה ממצרים
 ועד הנה ועם לאבוי

זכור ברית אברהם ועקדת יצחק והשב שבות אהלי יעקב והושענו למען שמך
 האל חזק לצעקה גדולה ראה כי אלה ידם ליד כי אברהם חסידו כפגע אין בעדו
 וטוב ברחמים על שארית ישראל והושענו למען שמך העיר הקדוש והמחולות
 היו לחרפה ולבזות וכל מחמדיה נשולות הלנונה דאני שיר רק המורה הזות
 והשב שבות אהלי יעקב והושענו לנפש שמך
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק והשב שבות אהלי יעקב
 והושענו למען שמך

עמלני ישראל ה' מלך עמי ה' יתד
 בידך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 ה' הוא האלהים
 ה' מלך ה' מלך לעולם ועד